

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. An peccare dicendus sit simpson Sacerdos absolvens cum
jurisdictione dubia, vel ex ratione probabili?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

210 Contrarium tamen melius, ac probabilius docent plerique cum Suarez l. c. Navar. l. c. n. 261. Lug. Cajetan. Bonac. Diana, Averfa, Con. Marchant. Bordon. &c. negantes posse eos absolvi, nisi ab habente potestatem absolvendi à reservatis. Ratio est; tum quia Episcopus hujus Diœcesis respectu talis peccati directè sustulit Confessario jurisdictionem, eò quòd reservatio immediatè Confessarium tangat, cui tollitur jurisdictio in reservata; tum quia, licet peregrinus non sit aliàs subditus, judicatur tamen tunc ut subditus, & incola illius loci, cùm judicandus sit juxta leges, & consuetudinem loci, in quo reperitur; & maximè in foro Sacramentali pœnitens judicari debet, & absolvi secundùm conditionem delictorum, quæ confitetur, & jurisdictionem quam obtinet Confessarius pro eo tempore, quo pœnitentis confessionem audit: cùm ergo tunc temporis Confessarius respectu reservatorum ligatam, & impeditam habeat jurisdictionem, & pœnitens in ordine ad hunc actum fiat ejus subditus, idcirco neminem extra mortis articulum absolvere poterit. Quæ ratio militat à fortiori, si peregrinus casum habet reservatum utriusque Episcopo, prout etiam declaratum est à Clemente X. l. c. Neque obstat, si dicas, peregrinum non incurrere in censuram latam ab Episcopo loci, in quo confitetur,

quando peccavit extra ejus Diœcesin: ergo neque in reservatorem, quæ cùm habeat rationem pœnæ, afficere debet tantùm subditos, non peregrinos, & viatores. R. enim n. parit. quia censura per statutum lata immediatè afficit territorium, illique cohæret, atque idcirco neminem ligat extra territorium peccantem, teste Laym. Reservatio verò non afficit propriè territorium, nec in territorio existentes, sed immediatè afficit Confessarios, quibus adimitur, vel limitatur jurisdictio, ne scilicet absolvant tali crimine obstrictos; & quòd reservatio nihil operetur directè, & immediatè circa pœnitentes, patet etiam ex eo, quòd si Diœcesanus commisso crimine reservato in Diœcesi, deinde se transferat bona fide ad aliam Diœcesin, ubi tale delictum non est reservatum, possit ibi per Confessarium simplicem approbatum absolvi, ut suprâ insinuatam est. Quod non fieret, si reservatio immediatè & directè afficeret Diœcesanum peccantem. Ex dictis colligitur etiam responsio ad rationem in contrarium allatam. 211

Ad 3. Q. R. cum Suarez D. 26. sect. 6. Coninck d. s. dub. 6. n. 45. Palao tr. 23. D. unic. p. 14. Regin. aliisque Sacerdotem habentem jurisdictionem dubiam in peccata pœnitentis illicitè absolvere, & peccare, nisi gravis necessitas urgeat, qualis v. g. esset, si præcepto annuæ

nuæ Confessionis pœnitens obligaretur, vel si absque nota, & scandalo non posset communionem, aut Missam differre, nec alius adesset, cui posset confiteri. Ratio est, quia absolvens cum tali dubio exponit se periculo conferendi Sacramentum invalidè, quod extra casum magnæ necessitatis non licet; urgente tamen necessitate licitè absolvit, adjecta tunc conditione, *si*, vel *in quantum possum*, & monito pœnitente, ut iterum confiteatur alicui certam jurisdictionem habenti, ut notant cit. DD. cum aliis, licèt Salas *tr. 8. d. 1.* hoc onus non agnoscat.

Expedit tamen in hoc casu peccatum aliquod veniale adjicere, in quod absolutio certò validè, & directè cadat, sicque ab hoc directè, à cæteris verò peccatis saltem indirectè pœnitens absolvatur.

Quod si Sacerdos ex ratione verè probabili resolvat, se habere jurisdictionem in peccata pœnitentis, licitè absolvit, ut docent Suarez l. c. Lugo *D. 19. n. 20.* Coninck. l. c. Palao, Bonac. Sanch. Turrian. Mald. Præpos. aliique. Tum quia tunc est practicè certus de actione licita, & jurisdictione in aliqua saltem peccata pœnitentis, utpote qui ordinariè confiteatur aliqua venialia simul cum mortalibus; tum quia Pontifex pro eo casu dat facultatem, & jurisdictionem propter communem fidelium utilitatem, & pro-

R. P. Leonardelli Soc. Jesu.

babilem DD. opinionem id affirmantium, quo in casu docet Lugo l. c. à n. 28. cum communiore sententia Suarez Dianæ, Palai, Bonac. Dom. Viva, & aliorum citt. Ecclesiam propter commune bonum dare tunc jurisdictionem, etiamsi sententia illa esset reipsa falsa, sicut dat jurisdictionem propter publicam utilitatem, quando intervenit communis error cum titulo colorato, v. g. dum aliquis passim putatur esse Pastor, qui ob censuram, vel alium defectum re vera talis non est; tunc enim Ecclesia supplet defectum, & jurisdictionem impertit propter communem pœnitentium utilitatem juxta communem DD. & patet ex *l. Barbarius, ff. de offic. Prætor.* imò etiam cum solum intervenit error communis absque titulo colorato, ut docent plurimi apud Dianam *R. 94.* & Domin. Vivam in *propof. 1. damn. ab Innoc. XI.*

In mera tamen probabilitate non licere Confessario absolvere, nisi aliunde accedat certitudo practica, vel eligi non possit tutior, constat ex propositione hac ab Innoc. XI. proscripta: *Non est illicitum in Sacramentis conferendis sequi opinionem probabilem de valore Sacramenti relicta tutiore.* Nec obest, inquit hîc Cardenas *D. 2. c. 3.* quòd Confessarius absolvat pœnitentem habens cognitionem duntaxat probabilem de recta dispositione pœnitentis; quia non potest dici, quòd tunc relinquat tutiorem

ff

torem

tiolem, quando impossibile est, tutiorem sequi; est autem impossibile, ut plurimum, ut Confessarius habeat cognitionem plusquam probabilem de legitima dispositione pœnitentis, cum ea cognitio nitatur dicto pœnitentis, aut aliis signis externis fallibilibus; & ideo

operatur juxta cognitionem facti probabilem, sed non relinquit tutiorem, utpote plerumque impossibilem; alias ferè nunquam posset absolvere pœnitentem, nisi in mortis articulo.

CASUS XXXVII.

De potestate delegata, alteri concessa ad se absolvendum, & secum ipso dispensandi, ac Confessiones audiendi.

MAURITIUS Episcopus facultatem obtinuit absolvendi suos subditos à Casibus Pontifici reservatis; cum autem ipsemet in Casum Pontifici reservatum inciderit, subdelegat suam potestatem suo Confessario, ut se ab illo absolvat, qui, vix finita absolutione, tactus apoplexiâ extinguitur; In jejuniis verò, voto, & in iis, in quibus cum suis subditis dispensare potest, ipse Mauritius non nunquam secum ipso dispensat.

QUÆR. I. An Episcopus, vel Abbas, possit secum ipso dispensare in jejuniis, voto, & iis, in quibus potest cum suis subditis?

QUÆR. II. An rectè Mauritius suo Confessario subdelegaverit suam potestatem ad se à Casu reservato absolvendum?

QUÆR. III. An potestas alicui delegata ad Confessiones audiendas, mortuo delegante, expiret?

213 **A**D I. Q. Satis conveniunt dispensandi, posse secum ipsis dispensare indirectè, quando scilicet in lege jejunii v.g. vel festi dispensant pro tota Civitate, vel conventu,

DD. Episcopos, Abbates, aliosque superiores, qui potestatem habent cum suis subditis